

vinovății

Mariana Fulger

vinovată sunt de vis și de nevis
cum un cer fără senin, fără roade un cais
vinovați suntem când luăm din viață prea mult
vinovați când trecem renunțând să trăim

vinovat ești, prea mult îndepărtatule
pentru poezia din sufletul meu
etern și încă de nouă ori roată
pentru că mă privesc în ochii tăi
și când nu te privesc
și-ți spun ceasul ăsta s-a rătăcit
e dimineată în amiază
soare deși s-a înnoptat
cireșe coapte în cireș înflorit
vinovat că te îmbrățișez, chiar dacă
depărtări multe se îngheșuie
lacom între noi și se-nmulțesc
vinovată sunt și eu, recunosc
și de câte altele când
mă iei de mână și mergem printre oameni
și arbori, și pași, și suflete-suflete, suflete-clipe
și mă simt cea mai dragă
deși în jur sute de alte chipuri și trupuri
și suflete îți sunt poate mai dragi
vinovată când adorm cu tâmpla pe pieptul tău
și pierd câte tic-tac-uri ale inimii tale
vinovată că nu știu de ce taci prea mult uneori
vinovată pentru propriile-mi tăceri
dar îmi spun nu trebuie cuvinte
chiar nu trebuie când iubești
numai felul tăcut al sufletului de a spune tot
te iubescul și sunt aici pentru tine
etern

—
Copyright Mariana Fulger